

Forslag, ikke at henvise en Kunstner til Constiforium for at faae Penge; thi jeg tvivler meget om, at denne Berel vilde blive accepteret, og jeg troer heller ikke, at Kunstneren var berettiget til at fordrø den accepteret. Skjøndt Constiforium har havt Anledning til at faae nærmere Dplysninger af Kunstneren for at kunne see klart, hvor stor Overstridelsen vilde blive, var der ikke de Dplysninger tilstede, hvorpaa Constiforium kunde begrunde en Begjæring om Bemyndigelse til en bestemt Overstridelse; det kom først frem under Arbeidets Udvikling. Skjøndt Constiforiet derfor ganske naturligt kunde have begjært Dplysninger, kan man ikke sige, at det har forset sig derved, at det ikke har søgt denne Bemyndigelse til et givet Tidspunkt. Jeg troer, at der er begaaet en Feil, men der er flere om denne Feil. Jeg haaber derfor, at man vil afslutte denne Sag; det er, som sagt, et Extraarbejde; det vilde falde tungt paa Kunstneren ikke at faae det betalt, og jeg troer ikke, at vi med Glæde vilde kunne see paa dette Arbejde, der er, kan jeg gjerne sige, et af de skønneste Decorationsarbejder, der er udført i den nyere Tid i Danmark, hvis Kunstneren, der ikke har havt nogen høj Løn for sit Arbejde, skulde ovenikjøbet lide et Tab som dette.

**Conseilspræsidenten:** Som Tilføining til, hvad den ærebe sidste Taler httrede, skal jeg kun bemærke, at det ikke har været mig bekendt, at noget Onske om Dplysninger i denne Sag vilde fremkomme; ellers skulde de med største Beredvillighed være blevne fremlagte.

**Bille:** Jeg seer mig nødsaget til bestemt at afvise nogle Ytringer fra det ærebe Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Ablev). Der er i Onsket om at komme paa det Reme med denne Sag ikke noget som helst Skin af „Nysgjerrighed“. Den private Nysgjerrigheds Følelse, som En eller Anden maatte have, er sikkert let tilfredsstillt; vi tale jo her som de, der officielt have lukkede Dine, men privat see meget klart, og „Nysgjerrigheden“ er i alt Fald for mit Vedkommende forlængst forbi. Men jeg har en anden større Inter-

esse, og den vil jeg lægge denne Forsamling meget alvorligt paa Hjerte, og det er den, at en Forsamling som vor, der træder op som Sparommelighedens skarpeste Forsøgter, ikke pludseligt bør isøre sig et andet Klædebon, naar der er Tale om enkelte Tilfælde, der kunne berøre Personer indenfor selve Forsamlingens Midte. Tag Dem iagt for, hvad De her gjøre! Tausshed ved denne Leilighed, en fortsat Vægning ved at skaffe Dplysninger kan blive dem en meget dyr Historie; den kan i Tidens Løb komme til at koste Landet mange Tusinde Rigsdaler. Der er i denne Sag afgivet Erklæringer fra 3 ærebe Medlemmer, der have havt Sæde i Commissionen; Conseilspræsidenten har erklæret, at 4 Medlemmer have modtaget Diæter. Conseilspræsidenten har videre erklæret, at man i denne Sag ikke var gaaet ud fra den sædvanlige Regel, nemlig den, at Folk, som „boede udenfor Byen“, skulde erholve Diæter, naar de fordrø det. Jeg siger, at dette indeholder en Omgaaen af mit Spørgsmaal; jeg har forlangt at vide, om der er udredt Diæter til Nogen, som ikke har forladt sit Hjem, medens han arbejdede i Commissionen — det er Spørgsmaalet. „Udenfor Byen“ er et meget vagt Begreb; man kan boe paa Frederiksberg eller paa Strandveien og dog tilhøre Byen, saaledes at det maa ansees for at være utilbørligt at kræve og modtage Diæter for en Gjerning, der i Virkeligheden ikke kræver nogen Forandring af Opholdssted. Mit Spørgsmaal er altsaa ikke blevet besvaret. Men det enkelte Medlem staaer magtesløst ligeoverfor den Vægning, der er steet fra Finantsudvalgets Side, ligeoverfor den særdeles Omhu, hvormed Ministeriet har vogtet sig for aabent at udtale sig, og ligeoverfor den Tausshed, der iagttages af den, der ikke hører til de 3 Medlemmer, paa hvis Vegne Erklæringen er bleven afgiven. Der er altsaa ikke noget Andet at gjøre, end at trække sig tilbage, men jeg gjør det, idet jeg konstaterer, at ved denne ene Leilighed har det Finantsudvalg, som ellers er gaaet til den allerdybeste Bund i Alt, ved en Fleertalsbeslutning vægret sig ved at indhente Dplysninger, naaget det gjaldt om Summer, der først skulde bevilges.